

УДК 008:323

Бабарикіна Н.А.

канд. політ. наук, доц. каф. ЗПН НУ «Запорізька політехніка»

ДІАЛЕКТИКА ПРОЦЕСІВ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ТА ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Спершу проаналізуємо визначення категорій «глобалізація» та «децентралізація». В академічній літературі «глобалізація» визначається як перетворення певного явища на світове, планетарне. У суспільному значенні – це процес всесвітньої економічної, політичної та культурної інтеграції та уніфікації [3]. В енциклопедичній літературі «децентралізація» визначається як процес розширення і зміцнення прав та повноважень адміністративно-територіальних одиниць при одночасному звуженні прав і повноважень центру [3].

Безпосередній взаємозв'язок глобалізації та децентралізації може бути яскраво продемонстрований на сучасному етапі соціо-політичного розвитку в Україні через процес європейської міждержавної інтеграції. Глобалізація є процесом цивілізаційним, що містить у собі економічний, політичний, соціокультурний, науково-технічний процеси. Це актуалізує потребу дослідження закономірностей розвитку суспільства та децентралізації влади в Україні в умовах глобалізаційних зрушень.

Глобалізація детермінує загальносвітові тенденції розвитку людської цивілізації, сприяє формуванню глобальної цивілізації як якісно нової структури суспільства. А вектор процесу децентралізації, орієнтований на локальну просторову площину – на субрегіональний рівень функціонування органів державної влади та місцевого самоврядування.

Глобалізація зумовлює універсалізацію суспільно-демократичних цінностей, щоб створити загальний порядок, який наділений потенціалом для боротьби з глобальними проблемами, світовими кризами і всеосяжними викликами. Основний аспект вказує на процес зближення міжнародних і національних ціннісних норм, розширення процесу входження загальноновизнаних принципів і норм, стандартів міжнародних у внутрішні. Міжнародні стандарти в будь-якій сфері людського життя визнаються еталонами для держав, що декларують демократичні цінності та принцип

верховенства права. Що забезпечує уникнення міжнародної ізоляції та життєсправності держави [2, с. 380].

Процеси децентралізації та глобалізації є відмінними одне від одного в територіальному та функціональному аспектах, але помилково сприймати їх як взаємовиключні процеси. В умовах сучасної соціо-політичної модернізації національних інститутів влади, інтеграційних та трансформаційних процесів в сучасному українському суспільстві, стає очевидною діалектика глобального та субрегіонального, чим актуалізується необхідність дослідження особливостей взаємного впливу процесів глобалізації та децентралізації влади.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Упровадження децентралізації публічної влади в Україні: національний і міжнародний аспекти. [Г.Г. Динис, Т.О. Карабін, Я.В. Лазур, М.В. Менджул, Р.П. Натуркач, О.Я. Рогач, М.В. Савчин, 202 І.С. Сухан, П.А.Трачук, І.В. Хохлова]; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. М.В. Савчина. Ужгород: TIMPANI, 2015. 216 с
2. Щирба М. Ю. Ознаки трансформації прав людини в умовах глобалізації суспільства. *Вісник Національного університету «Львівська 204 політехніка»*. Юридичні науки. 2016. № 837. С. 378–382. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2016_837_62
3. Юридична енциклопедія: в 6 т. . Т. 2: Д–Й / НАН України. Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького; редкол: Ю.С. Шемшученко (голова редкол.); ред.: М.П. Зяблюк, В.П. Горбатенко. [б.м.]: Вид-во «Українська енциклопедія» імені М.П. Бажана, 1999. 744 с